

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 642/2024
29.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Аврама Антонијевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К.бр.58/21 и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 151/24 од 29.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Аврама Антонијевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К.бр.58/21 и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 151/24 од 29.02.2024. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К.бр.58/21 од 04.12.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од девет месеци, која ће се извршити уз електронски надзор, на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара. Окривљени је обавезан на плаћање паушала, да оштећеном накнади трошкове кривичног поступка у износу од 180.000,00 динара и да на име имовинскоправног захтева оштећеном исплати новчани износ од 25.755,00 евра.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 151/24 од 29.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Сјеници К.бр.58/21 од 04.12.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Аврам Антонијевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 3.

ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и наводи да је окривљени осуђен за кривично дело које по закону није кривично дело, те да у радњама окривљеног нису садржана сва законска обележја кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ. Наиме, из радњи се не види о чему је окривљени створио погрешну представу код оштећеног, као и на који начин га је одржавао у заблуди да би га навео да нешто учини на штету своје имовине, нити да је код окривљеног постојала свест о томе да је и којим лажним приказивањем чињеница довео у заблуду оштећеног да овај на штету своје имовине нешто учини, те у чему се огледа преварна намера код окривљеног у погледу прибављања имовинске користи у износу који прелази милион и петсто хиљада динара.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, у изреци првостепене пресуде је наведено да је окривљени АА у време, месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, „у стању у којем је био способан да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница да ће исплатити новац за преузету стоку, навео оштећеног..., да овај учини нешто на штету своје имовине, на тај начин када је преузео од оштећеног 25 грла стоке – крава за износ од 25.755,00 евра, што у динарској противвредности износи 3.013.355,00 динара и са роком плаћања 01.05.2019. године, где је рок померио за 06.05.2019. године, а дуговани износ у време доспећа дуга није уплатио, већ је одлагао исплату дуга, где је претходно продао преузете краве и оштећеног одржавао у заблуди да ће му дуг исплатити, где је оштећени око 30 пута одлазио у ... да преузме новац, а када се јављао на телефон оштећеном предочавао му да је у финансијским тешкоћама и да ће дуг исплатити, па је на тај начин оштећеном нанео штету од 3.013.355,00 динара, с обзиром да је био свестан кривичног дела које чини, хтео његово извршење и наступање забрањене последице“.

Чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је овај окривљени правноснажно оглашен кривим имајући у виду да су описане радње окривљеног који је у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажно приказао чињеницу да ће исплатити новац и навео оштећеног да учини нешто на штету своје имовине, па када је од оштећеног преузео 25 грла стоке – краве у износу од 25.755,00 евра, што у динарској противвредности износи 3.013.355,00 динара, дуговани износ у време доспећа дуга није уплатио, већ је одлагао исплату дуга, где је претходно продао преузете краве и оштећеног одржавао у заблуди да ће му дуг исплатити, на који начин је нанео штету оштећеном у износу од 3.013.355,00 динара, па су супротни наводи браниоца

окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али у образложењу наведене повреде не указује на који начин је суд одлуком повредио законске одредбе о досуђеном имовинскоправном захтеву, већ наводи да суд није саслушао окривљеног о предлогу за остваривање имовинскоправног захтева и извидио све околности које су од важности за његово утврђивање а имајући у виду да је окривљени у својој одбрани оспорио односно да није признао постављени имовинскоправни захтева оштећеног. На овај начин се суштински оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа дата од стране суда, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић